

I. OTOCZENIE GMINY SIEMYŚL

1. Analiza otoczenia

Gmina Siemyśl położona jest w powiecie kołobrzeskim w północnej części województwa zachodniopomorskiego w Polsce północno-zachodniej.

Jej najbliższe otoczenie stanowią gminy: Kołobrzeg, Brojce, Trzebiatów, Rymań i Gościno, a ponadto miasto Kołobrzeg.

Otoczenie krajowe stanowią województwo zachodniopomorskie i w znacznie mniejszym zakresie pozostałe regiony kraju.

Otoczenie międzynarodowe tworzą kraje basenu Morza Bałtyckiego, kraje Unii Europejskiej oraz inne kraje kształtujące zmiany gospodarcze, polityczne i kulturowe na świecie.

Oddziaływanie otoczenia na gminę poza procesami globalnymi wynikać będzie w głównej mierze z bliskości Niemiec, procesów integracji Polski ze strukturami Unii Europejskiej oraz konkurencji gmin położonych w bezpośredniej bliskości Siemyśla.

1.1. Otoczenie międzynarodowe

1.1.1. Tendencje międzynarodowe

Najważniejsze tendencje międzynarodowe obejmują sferę polityczną, społeczną i gospodarczą.

Do najważniejszych możemy zaliczyć globalizację wymiany międzynarodowej. Przejawia się ona powstawaniem korporacji ponadnarodowych o obrotach znacznie przekraczających środki budżetowe Polski. Porozumienia o wolnym handlu wpływają na znoszenie barier celnych i coraz silniejszą konkurencję międzynarodową.

Zmiany systemu gospodarczego w Europie Środkowo-Wschodniej oraz jej integracja z Europą Zachodnią zmieniła podział stref wpływu i przyczyni się do wykreowania w najbliższej przyszłości Europejskiego Centrum Gospodarczego o potencjale odpowiadającym potędze USA. Wysoko rozwinięte ośrodki gospodarcze (USA, Europa i Japonia) osiągają coraz szybszy rozwój, prowadząc do coraz większych różnic w zamożności społeczeństw, tak w układzie równoleżnikowym północ – południe, jak i w ramach tych społeczeństw.

Różnice w wydajności pracy i koncentracja kapitału prowadzi do napięć społecznych i wielu lokalnych konfliktów. Postęp techniczno – technologiczny, szczególnie w zakresie komputeryzacji i telekomunikacji oraz usług, prowadzi do różnicowania: poziomu i tempa rozwoju gospodarki,

poziomu nauki i edukacji społeczeństwa, poziomu życia i zamożności społeczeństwa i warunków startu dla młodego pokolenia.

W sferze społecznej następuje rozwarstwienie pomiędzy najbogatszymi i najbiedniejszymi krajami oraz w układzie północ – południe. Prowadzi to do szeregu napięć i konfliktów lokalnych angażujących społeczność europejską i międzynarodową.

Zmiana układu sił w świecie z dwubiegunowego (dwumocarstwowego) na jednobiegunowy oparty na potędze USA może prowadzić w najbliższym czasie do napięć związanych z kształtowaniem się nowego układu sił w świecie.

1.1.2. Tendencje europejskie

1/ Unia Europejska

Unia Europejska znajduje się obecnie w okresie przemian wewnętrznych i przygotowań do przyjęcia nowych członków.

Przemiany wewnętrzne UE są wynikiem problemów i procesów integracyjnych krajów członkowskich. Napięty budżet UE, szczególnie w zakresie dopłat do rolnictwa i rybołówstwa (ok. 60% budżetu UE ogółem), wymusił wprowadzenie zmian w polityce rolnej. Dopłaty do rolnictwa mają być zmniejszone o około 30%. Toczy się także wojna celna ze Stanami Zjednoczonymi o zniesienie barier ochronnych rynku europejskiego. Zmiany w UE podejmowane są także w związku z planami rozszerzenia UE o nowe kraje członkowskie.

Procesy integracyjne obejmują:

- dostosowanie prawa krajów członkowskich do dyrektyw parlamentu UE,
- unię walutową (zastąpienie waluty krajowej poprzez EURO),
- politykę wspierania regionów opóźnionych w rozwoju.

2/ Basen Morza Bałtyckiego

Basen Morza Bałtyckiego obejmuje: Niemcy, Danię, Szwecję, Rosję, Litwę, Łotwę, Estonię i Finlandię. Z punktu widzenia rozwoju gminy najważniejsze znaczenie będzie miała sytuacja w Niemczech i w Rosji. Kraje takie jak Dania, Szwecja i Finlandia są stabilne i pozytywnie nastawione do przemian zachodzących w Polsce. Litwa, Łotwa i Estonia (i inne kraje Europy Środkowo-Wschodniej) mają niewielki potencjał gospodarczy, niemniej konkurować będą z Polską o dostęp do środków pomocowych i termin przystąpienia do Unii Europejskiej.

3/ Niemcy

Przechodzą bardzo trudny okres przemian związany ze zjednoczeniem. Z jednej strony wyraźnie uwidocznił się kryzys państwa opiekuńczego, a z drugiej strony, Niemcy ponoszą ogromne koszty wyrównywania poziomu gospodarek wschodniej i zachodniej. Gospodarka niemiecka wymaga także zwiększenia wydajności pracy i wzrostu udziału usług w dochodzie narodowym. Szereg zmian dotyczyć będzie sektora finansowego w związku z implementacją EURO oraz wzrostem konkurencji międzynarodowej. Przystąpienie do UE nowych krajów, a w tym szczególnie Polski z jej 40 milionowym rynkiem, stworzy nowe możliwości ekspansji, ale także zagrożenie dla niemieckiego rynku pracy. Bezrobocie w Niemczech wynosi obecnie około 10%. Wzrost produktu narodowego na poziomie 1% do 2% jest znacznie niższy od oczekiwanego. Zwraca uwagę ogromny zakres inwestycji w zakresie infrastruktury technicznej oraz działania nastawione na przyciąganie inwestorów, wdrażania nowych technologii i absorpcji środków pomocowych. Pozwala to przewidywać, że po okresie stagnacji gospodarka niemiecka może osiągnąć znacznie szybsze tempo rozwoju w porównaniu do pozostałych członków UE.

4/ Rosja

Przeżywa kryzys polityczny, społeczny i gospodarczy, mimo to jest bardzo atrakcyjnym rynkiem zbytu. Posiadając własne zasoby większości surowców Rosja jest w stanie wyjść z sytuacji kryzysowej. Z punktu widzenia Polski, problemem jest konkurowanie na rynku rosyjskim z dotowaną żywnością unijną. Jeśli Rosja utrzyma stabilność polityczną, przystąpienie Polski do UE może wpłynąć pozytywnie na nasz dostęp do tego rynku.

5/ Dania

Silna gospodarka rolna i duże doświadczenia w ochronie środowiska. Duże doświadczenia w organizacji rolników indywidualnych. Przemysł na dobrym poziomie. Interesujący partner do współpracy.

6/ Szwecja

Silna gospodarka rolna i duże doświadczenia w ochronie środowiska. Duże zaawansowanie technologiczne w hodowli i przemyśle spożywczym. Przemysł na dobrym poziomie. Interesujący partner do współpracy. Konwersja znacznej części polskiego zadłużenia na ochronę środowiska.

7/ Litwa, Łotwa, Estonia

Kraje aspirujące do członkostwa UE. Mogą stać się interesującym partnerem poprzez ułatwienia w dostępie do rynku rosyjskiego.

8/ Finlandia

Partner od lat zainteresowany współpracą z Polską. Bardzo dobrze rozwinięty przemysł drzewny, papierniczy i maszynowy. Interesujący partner do współpracy.

1.2. Otoczenie krajowe

Województwo zachodniopomorskie

Zachodniopomorskie jest województwem posiadającym dostęp do morza oraz graniczącym z Niemcami. Powierzchnia województwa wynosi 7,3% powierzchni kraju. Tworzy je 114 gmin o dużym zróżnicowaniu w poziomie rozwoju gospodarczego. W miastach zamieszkuje około 70% ludności ogółem (7% miast ogółem). Użytki rolne stanowią 48,7% powierzchni, a lasy 34,6%.

Województwo charakteryzuje jedna z najniższych gęstości zaludnienia. Przewiduje się ponadto ujemne saldo migracji, przy niewielkim przyroście naturalnym (głównie w miastach). Polska wchodzi o okres zmniejszania się liczby osób w wieku przedprodukcyjnym i wchodzenia w wiek produkcyjny "wyżu" z lat poprzednich.

Poziom bezrobocia jest jednym z najwyższych w kraju (stopa bezrobocia 14,1%). W strukturze zatrudnienia dominują: przemysł (25,5%), rolnictwo, leśnictwo i łowiectwo (17,9%) oraz sfera budżetowa (25%) ogółu ludności. Wartość dochodu narodowego na jednego mieszkańca daje nam 5 miejsce w kraju.

W województwie, poza Szczecinem, brak jest uciążliwego przemysłu, występują gleby klasy średniej, oraz niski jest udział użytków zielonych (10%).

Wskaźnik motoryzacji regionu osiągnął 300 samochodów/1000 mieszkańców i wzrósł w okresie ostatnich 8 lat o 238%. Szacuje się, że w czasie sezonu turystycznego po drogach województwa porusza się około 8 - 9 mln pojazdów. Województwo posiada 21 przejść granicznych i stosunkowo dobrą sieć komunikacyjną: kolejową, drogową, wodną i lotniczą. Szczególnie w zakresie infrastruktury drogowej stan istniejący jest niedostosowany do obecnych obciążeń i potrzeb.

Brak jest problemów w zaopatrzeniu w energię elektryczną.

Niewystarczający jest stopień telefonizacji (przy gęstości w mieście 25,1 tel/100 mieszkańców, oraz na wsi 7,8).

W zakresie budownictwa mieszkaniowego występują znaczne zaniedbania tak w ilości mieszkań jak i w ich standardzie oraz powierzchni. Najważniejszym problemem jest podniesienie standardu istniejącej substancji mieszkaniowej z lat 1950 - 1980.

Ochrona środowiska

Środowisko przyrodnicze uznawane jest za ważny czynnik rozwoju gospodarczego (duże zasoby lasów i wód powierzchniowych). Ustanowione są 2 parki narodowe, 81 rezerwatów przyrody oraz 5 parków krajobrazowych.

Główne źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego znajdują się w Szczecinie i jego okolicach. Najistotniejszym problemem jest emisja zanieczyszczeń energetycznych, w tym szczególnie tzw. emisja niska. Innym ważnym czynnikiem jest komunikacja samochodowa w aglomeracjach miejskich (brak obwodnic). Napływ zanieczyszczeń transgranicznych może mieć znaczenie dla gmin w południowej części województwa.

W aglomeracjach miejskich coraz większego znaczenia nabierają zagadnienia ochrony przed hałasem (szczególnie drogowym).

Nierozwiązany problem gospodarki odpadami wymagać będzie znacznych nakładów finansowych i zmiany świadomości ekologicznej społeczeństwa. Do najważniejszych zadań należy zaliczyć: budowę wysypisk odpadów komunalnych, systemy zbiórki i segregacji odpadów, utylizację odpadów niebezpiecznych (chemicznych i sanitarnych), likwidację mogielników.

W zakresie ochrony wód do najważniejszych problemów należy zaliczyć: brak wystarczającej sieci kanalizacyjnej, brak wystarczającej liczby oczyszczalni, znaczący import zanieczyszczeń z wodami płynącymi, oraz niewystarczająca ochrona zasobów wód podziemnych. Poniżej Białogardu rzeka Parsęta jest już pozaklasowa.

Działalność gospodarcza

Region charakteryzuje dość wysoka aktywność gospodarcza. Działa na tym terenie około 154 tys. podmiotów. W przeliczeniu na 10 tys. mieszkańców (891 firm) daje to drugie miejsce w kraju. Działalność podmiotów gospodarczych koncentruje się w pasie zachodnim, nadmorskim i w dużych aglomeracjach miejskich. Do najaktywniejszych powiatów, poza ośrodkami miejskimi: Szczecin, Koszalin, Stargard Szczeciński, Kołobrzeg i Świnoujście, należy zaliczyć: kołobrzegi, kamieński i policki. Najniższą aktywność wykazują powiaty: świdwiński, choszczeński i białogardzki.

Gospodarka morska

Gospodarka morska nadal pozostaje ważnym działem gospodarki regionu, można tu wyszczególnić: budowę i naprawę statków, przeładunki towarów w portach, transport morski, strefy wolnocłowe, ruch pasażerski, rybactwo dalekomorskie oraz rybactwo przybrzeżne. Zagrożeniem ale i szansą może być udostępnienie łowisk leżących w granicach wód terytorialnych Polski i krajów UE.

Rolnictwo

Tereny wiejskie zajmują 94% powierzchni województwa zachodniopomorskiego, w tym: użytki rolne 49%, użytki zielone 21,3%, nieużytki i pozostałe grunty 16,7% oraz powierzchnia sadów 0,6%. W powiecie kołobrzeskim użytki rolne stanowią aż 63,8%. Na jednego mieszkańca przypada 0,64 ha użytków rolnych (w kraju 0,48 ha). Lesistość województwa wynosi 34,6% (w powiecie kołobrzeskim 21,1%).

Powierzchnia odłogów i ugorów w 1998 roku stanowiła 17,6% powierzchni gruntów ornych (w gospodarstwach indywidualnych 11,2%, a w sektorze publicznym (w zasobach AWRSP) aż 60,3%). Następuje zmiana struktury gospodarstw. Rośnie liczba małych gospodarstw poniżej 5 ha i liczba dużych gospodarstw powyżej 15 ha. W województwie funkcjonuje 73 tys. gospodarstw, z tego 39 tys. to indywidualne gospodarstwa prywatne. Średniej wielkości gospodarstwo ma 17,6 ha (w kraju 7,7 ha).

Warunki glebowe i klimatyczne na terenie województwa sprzyjać będą rozwojowi rolnictwa, jednak najlepsze gleby znajdują się w jego południowo-zachodniej części (powiaty: pyrzycki, gryfiński i myśliborski). Na tle gospodarki chłopskiej, gospodarke na byłych terenach popegeerowskich należy uznać za ekstensywną (dotyczy to w dużej mierze powiatu kołobrzeskiego).

W województwie dominuje produkcja roślinna. Uprawy zbóż zajmują 78,4% powierzchni zasiewów. Plony większości roślin, w porównaniu do średniej krajowej, są wyższe tylko o kilka do kilkunastu procent.

Produkcję zwierzęcą charakteryzuje niska wydajność i jakość. Uwzględniając istniejącą bazę i warunki glebowo-klimatyczne, można uznać produkcję zwierzęcą za jeden z ważnych kierunków rozwoju regionu.

O opłacalności produkcji rolnej w dużej mierze decyduje poziom konsumpcji społeczeństwa, duże nadwyżki żywności na rynku oraz konkurencja żywności napływającej z zewnątrz. Należy tutaj podkreślić znacznie wyższą wydajność terenów rolniczych na południowym-zachodzie województwa. Ważnym problemem jest także spadek na wsi liczby ludności w wieku produkcyjnym. Tylko 15,5% indywidualnych gospodarstw utrzymuje się z własnych przychodów. Pozostała część gospodarstw utrzymuje się z dwóch lub trzech źródeł utrzymania. Dochody osobiste na 1 osobę w rolniczych gospodarstwach domowych stanowią 70% średniej krajowej. Pomimo wzrostu produkcji rolnej gwałtownie spada jej opłacalność. Ograniczeniem tempa przemian w rolnictwie jest bardzo niskie wykształcenie mieszkańców wsi. Rośnie także udział bezrobotnych ze wsi w ogólnej liczbie bezrobotnych.

Turystyka

Dotychczasowy rozwój turystyki i istniejący potencjał rozwojowy turystyki związany jest z pasem nadmorskim i pasem pojezierzy. Zwiększony ruch turystyczny występuje także w gminach przygranicznych i w większych miastach. Rozwojowi turystyki sprzyjać będzie: dogodne położenie komunikacyjne, walory krajobrazowo-przyrodnicze, duża powierzchnia wód i wybrzeża morskiego oraz zabytki architektury. W powiecie kołobrzeskim można oczekiwać rozwoju turystyki pobytowej, sobotnio-niedzielnej, agroturystyki, turystyki sanatoryjnej, konferencyjnej i biznesowej. Zagrożeniem dla rozwoju turystyki jest konkurencyjność innych regionów kraju i stosunkowo niskie koszty wypoczynku za granicą.

Czynnikami hamującymi rozwój turystyki są:

- Krótki sezon turystyczny i warunki pogodowe,
- Słabe zagospodarowanie wybrzeża i akwenów wodnych,
- Istniejący stan bazy noclegowej (niski standard, zbyt mała liczba całorocznych miejsc noclegowych),
- Niekorzystna relacja ceny do oferty wypoczynkowej,
- Zła dostępność komunikacyjna i stan infrastruktury,
- Zbyt mała liczba wydarzeń kulturalnych i innych atrakcji turystycznych.

Infrastruktura społeczna

Dostęp do edukacji zapewniony jest dla wszystkich dzieci w wieku szkolnym, chociaż liczba uczniów na jedną salę i jednego nauczyciela jest bardzo zróżnicowana. Absolwenci szkół średnich mają możliwość kontynuowania nauki w 11 uczelniach wyższych. Dużym ograniczeniem w edukacji dzieci i młodzieży są coraz wyższe koszty nauki oraz postępujące ubożenie ludności wiejskiej i części ludności miejskiej. Tylko niewielki procent młodzieży z obszarów wiejskich kontynuuje naukę w szkołach wyższych.

Ochrona zdrowia i opieka społeczna

Wskaźnik liczby łóżek na 10 tys. mieszkańców jest zbliżony do średniej krajowej, chociaż bardzo zróżnicowany. W zakresie usług leczniczych (bazy sanatoryjnej) aż 51,7% łóżek (6,9 tys.) mieści się w Kołobrzegu. Duża grupa ludności zmuszona jest do korzystania z pomocy społecznej (nawet do 30% mieszkańców gminy). Dotyczy to szczególnie osiedli popegeerowskich zlokalizowanych w oddaleniu od dużych ośrodków miejskich.

Kultura

Instytucje kultury zlokalizowane są głównie w Szczecinie i Koszalinie. Działają także muzea narodowe i regionalne. Od lat organizowane są różnorodne imprezy kulturalne. Jednak największym problemem jest dostępność do kultury w małych miejscowościach i na terenach wiejskich.

Kultura fizyczna i sport

Na terenie województwa działa szereg klubów i stowarzyszeń sportowych, z których wywodzą się uznani sportowcy. Podobnie jak w przypadku kultury, największym problemem jest finansowanie i dostępność infrastruktury sportowej na terenach wiejskich.

Współpraca międzynarodowa

W ramach współpracy międzynarodowej można wyszczególnić następujące obszary działań:

- W basenie Morza Bałtyckiego,
- W dorzeczu Odry,
- W regionie Europy Zachodniej,
- W obszarze Europy Wschodniej i Północno-Wschodniej.

Efektem tych działań było między innymi powstanie "Euroregionu Pomerania".

Współpraca ma wielostronny charakter począwszy od kontaktów dwustronnych poprzez programy wielonarodowe, konferencje, spotkania biznesowe, misje gospodarcze oraz współpracę

miast i gmin partnerskich. Jednymi z ważniejszych dziedzin współpracy i działań integracyjnych są wymiana młodzieży i wymiana kulturalna oraz współpraca środowisk akademickich.

Niemniej ważnym zadaniem jest wypracowanie wspólnej polityki integracyjnej i regionalnej zgodnej ze strategią rozwoju województwa zachodniopomorskiego, umożliwiającą pozyskanie jak największych kwot z funduszy pomocowych, preakcesyjnych i innych.

1.3. Otoczenie najbliższe

1.3.1. Ogólna charakterystyka powiatu kołobrzeskiego

Na podstawie warsztatów przeprowadzonych w Kołobrzegu w dniach 11 i 12 marca 1999 r. z uczestnictwem przedstawicieli starostwa powiatowego i władz gminnych.

ZIEMIA KOŁOBRZESKA TO MOJA MAŁA OJCZYZNA
(piękno i bogactwo nadmorskiego krajobrazu oraz różnorodność kulturowa)

Ziemia kołobrzeska to przyjazne środowisko

Powyższe hasła bardzo trafnie oddają dużą aktywność i przyjazną atmosferę w czasie warsztatów. Czynniki ludzkie jest najważniejszym potencjałem rozwojowym regionu. Silna identyfikacja z regionem tworzy przyjazne środowisko nie tylko naturalne ale też społeczne. Występujące zróżnicowanie w obrębie powiatu (w sferze społecznej, technicznej i strukturalnej) może stać się ważną siłą napędową w przyspieszonym rozwoju. Poniżej przedstawiono syntezę materiałów z warsztatów pod kątem ich przydatności w opracowaniu strategii rozwoju gminy Siemysł.

Najkrótszą charakterystykę powiatu kołobrzeskiego można zawrzeć w kilku następujących punktach:

W powiecie kołobrzeskim występuje tylko jedno centrum gospodarcze – miasto Kołobrzeg

- Jest to obszar sześciu gmin wiejskich (rolniczych), oraz miasto Kołobrzeg – kurort środkowopomorski. Dysproporcje w rozwoju powiatu występują w poziomie życia miasto – wieś, także w relacji morze – głąb lądu. Obszar jest zdecydowanie rolniczy i różnorodny kulturowo.

Nie w pełni wykorzystywany potencjał turystyczny

- Piękny, nadmorski kraj posiadający znaczne walory turystyczne, wypoczynkowe i rekreacyjne. Obszar o dużym zalesieniu. Obszar niewykorzystanej turystycznie Parsęty. Jedne z najpiękniejszych plaż na zachodnim wybrzeżu. Zanikająca plaża od strony wschodniej.

Kołobrzeg – kurort środkowopomorski

- Miasto - uzdrowisko o dużych możliwościach leczniczych jest szansą:
 - 1/ do ograniczenia bezrobocia,
 - 2/ dla rozwoju alternatywnych źródeł dochodu – agroturystyka, przetwórstwo rolno-spożywcze.

Ogromne rezerwy rozwojowe w zakresie gospodarki i rolnictwa

- Biedny region rolniczy
- Zasoby majątku trwałego do zagospodarowania (po byłym garnizonie)
- Możliwość wykorzystania energii wiatrowej

- Rzeki ziemi kołobrzeskiej to niewykorzystany potencjał energetyczny (rzeka Parsęta przy swoim spadku 7% ma charakter rzeki górskiej).

Gospodarka Morska

- Gospodarka rybacka i przetwórstwo rybne
- Port

Słaba infrastruktura techniczna

Budownictwo jako potencjał dla tworzenia nowych miejsc pracy

SLABE STRONY ZIEMI KOŁOBRZESKIEJ - BARIERY ROZWOJU

Niepełna infrastruktura

- Zły stan dróg i pogarszający się stan dróg
- Brak dogodnego połączenia Kołobrzeg - Szczecin
- Niewystarczająca do potrzeb sieć telekomunikacyjna i informatyczna
- Brak gazu na terenach wiejskich
- Brak oczyszczalni ścieków i sieci kanalizacyjnej

Trudna do pokonania bariera dostępu do kapitału - zbyt małe własne możliwości finansowe

- Monopol bankowy w małych gminach (zbyt mała sieć banków)
- Brak informacji o możliwościach pozyskiwania środków na inwestycje – duże bariery
- Brak dopływu dużego kapitału
- Brak dostępnych i tanich kredytów długoterminowych na rozwój działalności gospodarczej
- Bardzo małe dochody własne gmin

Zły stan bazy szkolnej i wyposażenia

- Zły stan bazy oświatowej
- Przestarzałe wyposażenie szkół w sprzęt do praktycznej nauki zawodu
- Brak dostosowania programów nauczania do rzeczywistości

Niski poziom i struktura wykształcenia

- Niski poziom wykształcenia w środowisku wiejskim – głównie w większych skupiskach popegeerowskich

Oświata - silnie akcentowane znaczne potrzeby w zakresie oświaty

- Niskie wykształcenie bezrobotnych
- Nieznajomość języków obcych (angielski, niemiecki)
- Analfabetyzm językowy (dot. języków obcych)

Brak rozwiązań systemowych dotyczących producentów rolnych

- Brak koncepcji zagospodarowania terenów popegeerowskich
- Brak przetwórstwa rolnego
- Brak alternatywnych źródeł dochodu dla rolników
- Zanik rynku płodów rolnych

Poziom bezrobocie

- Brak ofert pracy na terenie gmin wiejskich
- Brak dojazdów do pracy z terenów gmin wiejskich

Brak wspólnych inwestycji gmin

Niezadawalający stan sanitacji gospodarstw i siedlisk wiejskich

- Zaniedbanie techniczne i estetyczne gospodarstw i siedlisk wiejskich
- Brak systemowych rozwiązań w zakresie usług komunalnych na terenie gmin wiejskich

Sezonowość

- Brak infrastruktury sportowo-rekreacyjnej
- Sezonowość oferty turystycznej

Niepewny los uzdrowisk

Niski poziom inwestycji

- Brak parkingów w Kołobrzegu
- Brak uzbrojonych terenów pod zabudowę

Znaczne potrzeby inwestycyjne poza infrastrukturą techniczną

- Brak inwestorów
- Brak inwestora na zagospodarowanie mienia “powojkowego”
- Słaba infrastruktura w porcie jachtowym

System zagospodarowywania odpadów

- Brak składowiska odpadów
- Brak mogielników – utylizacja chemikaliów

MOCNE STRONY ZIEMI KOŁOBRZESKIEJ – POTENCJAŁY

Infrastruktura

- Dostępność komunikacyjna: drogowa, morska, lotnicza
- Port morski

Turystyka

- Potencjał turystyczny
- Baza turystyczno-noclegowa

Miejscowość uzdrowiskowa

- Kołobrzeg - kurort środkowopomorski
- Uzdrowisko – baza, potencjał ludzki
- Możliwości lecznicze (mikroklimat, solanki, borowiny)
- Szpital w Kołobrzegu

Położenie geograficzne

- Atrakcyjne nadmorskie położenie

Środowisko naturalne

- Zdrowe niezagrożone ekologicznie środowisko
- Przyjazne środowisko
- Czyste powietrze
- Coraz lepsza czystość wód Bałtyku
- Dobre warunki naturalne
- Lasy i zwierzyna łowna

Tereny inwestycyjne i zasoby naturalne

- Lotnisko do zagospodarowania
- Tereny przemysłowe do zagospodarowania
- Parsęta – tereny wędkarskie
- Gaz ziemny
- Solanki, borowiny

Historia

- 1000 –letnia historia, zaślubiny z morzem

Zaplecze dla rozwoju turystyki

- Tereny rolnicze

- Możliwość produkcji zdrowej żywności
- Rozwój agroturystyki

Potencjał ludzki

- Stosunkowo tania siła robocza

Przedsiębiorczość mieszkańców

- Dobrze rozwinięty handel
- Duża przedsiębiorczość znacznej grupy mieszkańców

Kompostownia w Kołobrzegu - wykorzystanie 30%

1.3.2. Powiat kołobrzeski na tle pozostałych powiatów województwa zachodniopomorskiego

(na podstawie danych statystycznych Urzędu Statystycznego w Szczecinie – 1998 r.)

Zestawienie danych statystycznych dla powiatów wchodzących w skład województwa zachodniopomorskiego pozwala określić najbardziej charakterystyczne cechy odróżniające powiat kołobrzeski od pozostałych. Do najbardziej istotnych możemy zaliczyć:

Ludność

Procentowy udział mieszkańców powiatu w stosunku do liczby ludności w województwie wynosi 4,47%. Jest to najwyższa wartość po Szczecinie, Koszalinie i powiatach: stargardzkim, gryfińskim, goleniowskim i szczecineckim. Niewiele mniejszy udział ma powiat gryficki oraz z najbliższego otoczenia powiaty: koszaliński i sławiński. Uwzględniając migrację ludności, największe znaczenie dla rozwoju powiatu będzie miał rozwój aglomeracji koszalińskiej i powiatu koszalińskiego. Konkurencja Koszalina może stać się bardziej wyraźna w przypadku objęcia całego terenu Kołobrzegu statusem uzdrowiska.

Gęstość zaludnienia jest najwyższa po miejscowościach: Szczecin, Koszalin i Świnoujście. Potwierdza to znaczenie Kołobrzegu w regionie jako silnego ośrodka miejskiego.

Powiat Kołobrzeski ma też jeden z najwyższych wskaźników udziału ludności w wieku produkcyjnym po Szczecinie, Koszalinie, Świnoujściu i powiecie polickim. Wysoka podaż siły roboczej w Koszalinie może ograniczać migrację ludności pomiędzy tymi ośrodkami, będzie to jednak zależeć od poziomu bezrobocia, struktury zawodowej, wiekowej i kwalifikacji siły roboczej.

Korzystnie dla powiatu kształtuje się liczba ludności w wieku przedprodukcyjnym i poprodukcyjnym. Liczba mieszkańców przypadająca na jeden podmiot gospodarczy jest bardzo korzystna (4 miejsce po: Świnoujściu, Szczecinie i Koszalinie). Warto podkreślić, że sezonowość działalności i usług w otoczeniu turystyki powoduje, iż rzeczywisty obraz jest gorszy od wskazywanego przez statystykę.

Udział liczby rolników do liczby pracujących jest zdecydowanie lepszy niż w innych powiatach (najniższy wskaźnik, nie licząc miast, ma powiat policki). Wskaźnik na poziomie 10% i posiadanie w strukturze powiatu dużego organizmu miejskiego wskazuje na istnienie obszarów i gmin o dominującej funkcji rolniczej.

Bardzo słabo wypada ocena nasycenia powiatu firmami przemysłowymi i budowlanymi. Przykładowo, udział liczby pracujących w tych firmach wypada gorzej niż w powiatach: świdwińskim i sławieńskim, ale lepiej niż w Świnoujściu.

Bardzo dobre, 4 miejsce w województwie pod względem liczby zatrudnionych w sektorze usług nie znajduje odzwierciedlenia w poziomie przeciętnych wynagrodzeń. Jest to konsekwencją sezonowego charakteru usług.

Przeciętne wynagrodzenie w powiecie kształtuje się poniżej średniej wojewódzkiej (5 miejsce od końca). Wprawdzie stopa bezrobocia (pomiędzy 11% - 12%) jest zbliżona do średniej krajowej, niemniej ze względu na udział rolnictwa należy uwzględnić wysokie bezrobocie agrarne.

Gospodarka

Powiat kołobrzeski ma drugi po powiecie pyrzyckim wskaźnik udziału użytków rolnych w całkowitej powierzchni powiatu i niski udział powierzchni lasów. Ponad 70% powierzchni użytków rolnych należy do rolników indywidualnych.

Drugie miejsce w województwie pod względem liczby udzielonych noclegów (na 100 mieszkańców) odpowiada pierwszemu miejscu pod względem bezwzględnej liczby noclegów.

Komentarz

Analiza powyższych danych statystycznych w porównaniu do dochodu z podatku od osób fizycznych potwierdza dominującą funkcję usług turystycznych i sanatoryjnych. Stanowi to mocną stronę powiatu, niemniej sezonowy charakter tych usług, znaczący udział sfery rolnictwa i bardzo trudne do spełnienia przepisy Unii Europejskiej (dotyczące uzdrowisk) mogą spowodować, że mocna strona stanie się słabą stroną.

1.3.3. Gmina Siemyśl i gminy sąsiadujące

Zestawione poniżej dane statystyczne pozwalają na porównanie Gminy Siemyśl z otaczającymi ją gminami niezależnie od ich przynależności administracyjnej. Porównanie tych danych dla Gminy Siemyśl z "parametrami" gmin sąsiednich ułatwia identyfikację słabych i mocnych stron oraz potencjałów.